

ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ 1:

«Εκπαίδευση, μετεκπαίδευση, πρακτική άσκηση: η συνεισφορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ υπό τον τίτλο:

«Εκπαίδευση στην ΕΕ: Μια κεντρική έννοια σε περιθωριακή θέση;»

Για την επίτευξη του στόχου της «Ανοικτής Επιστήμης» που έχει θέσει η ΕΕ, χρειάζεται ένα ισχυρό νομοθετικό πλαίσιο, το οποίο θα κατοχυρώνει μία ολοκληρωμένη πρόταση για την εξασφάλιση των πόρων, για την εξεύρεση ή διαμόρφωση των υποδομών και για την ενδυνάμωση του ανθρώπινου δυναμικού. Μόνο αν αναληφθούν τέτοιες σοβαρές και υπεύθυνες πρωτοβουλίες θα δοθεί χώρος στην εξωστρέφεια κάθε ερευνητικού έργου. Αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα την επίσπευση των επιστημονικών ανακαλύψεων, την προαγωγή της έρευνας μέσα από τη συνεργατικότητα, την αμοιβαία επικύρωση των ερευνητικών παραδοχών, την προώθηση της επικοινωνίας των ερευνητικών οργανισμών, καταρρίπτοντας τα στεγανά και την περιορισμένη επιστημονική «κατανάλωση». Κάθε ερευνητικό έργο δεν πρέπει να λειτουργεί «εγωιστικά», αλλά πρέπει να δίνει την σκυτάλη στο αμέσως επόμενο. Μόνο τότε έχει νόημα η σκυταλοδρομία.

Η εκπαίδευση αποτελεί έναν από τους ισχυρότερους πυλώνες μίας κοινωνίας, πόσω μάλλον της ευρωπαϊκής. Η οχύρωσή της πρέπει να έχει ως βάση τη συνεργασία μεταξύ των ευρωπαϊκών λαών, που δεν θα λειτουργούν μεμονωμένα, αλλά συλλογικά. Η πρόθεση υπάρχει, μένει να ληφθούν και οι ανάλογες μεταρρυθμίσεις, που θα κάνουν πράξη όσα μέχρι στιγμής έχουν μείνει στη θεωρία.

[ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΣΤΟΥΝΑΣ]

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ υπό τον τίτλο:

«Erasmus+, μέσα από τα μάτια των φοιτητών».

Τα δύο προτεινόμενα βήματα για αναβάθμιση του προγράμματος Erasmus+ είναι τα ακόλουθα:

- Προκειμένου οι φοιτητές να πληροφορούνται εύκολα και γρήγορα για το ποια μαθήματα άλλων πανεπιστημίων είναι συμβατά με δικά τους, θα μπορούσαν αυτά να εμφανίζεται απευθείας στην ιστοσελίδα του εκάστοτε πανεπιστημίου, εκεί όπου αναγράφονται οι διμερείς συμφωνίες. Έχοντας συμφωνήσει οι διδάσκοντες των δύο ιδρυμάτων ποια μαθήματα θα αναγνωρίζονται και ποια όχι, θα εξαλειφθεί η ανάγκη για περαιτέρω συνεννόηση με κάθε φοιτητή μεμονωμένα, άρα θα απλουστευτεί η διαδικασία αίτησης για Erasmus+.
- Δημιουργία πανευρωπαϊκών προτύπων και κανόνων, για την οποία όμως ενδεχομένως απαιτείται περαιτέρω ενοποίηση της ευρωπαϊκής πολιτικής στο κομμάτι της εκπαίδευσης.

Εν κατακλείδι, επειδή η επίδραση της κινητικότητας με Erasmus+ είναι σχεδόν αναμφίβολα ευεργετική, είναι ευκαταίε να καταστεί σύντομα προσβάσιμη σε όλα τα νέα άτομα, όχι μόνο σε μία τυχερή μερίδα αυτών.

[ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΑΡΑΦΥΛΛΙΑ]

ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ 2:

«Εργασία και επιχειρηματικότητα των νέων στην ΕΕ».

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ υπό τον τίτλο:

«Κοινωνική επιχειρηματικότητα για κοινωνική συνοχή και βιώσιμη ανάπτυξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση».

Στην Ελλάδα, στους κύριους ανασταλτικούς παράγοντες για την ανάπτυξη κοινωνικών επιχειρήσεων περιλαμβάνονται: η περιορισμένη αναγνωρισιμότητα του θεσμού και της αξίας της κοινωνικής επιχειρηματικότητας, η έλλειψη κατάλληλων υπηρεσιών στήριξης των κοινωνικών επιχειρηματιών, καθώς και η ενισχυμένη γραφειοκρατία που απορρέει από την εθνική νομοθεσία για την κοινωνική επιχειρηματικότητα.

Κατά την τρέχουσα προγραμματική περίοδο 2021-2027, η Ευρωπαϊκή Ένωση προωθεί τον πειραματισμό στο πεδίο της κοινωνικής οικονομίας, την ανάπτυξη συνεργατικού πλαισίου μεταξύ των κρατών-μελών, την ανταλλαγή και τη διάδοση καλών πρακτικών, καθώς και την κατάρτιση των νέων επαγγελματιών της κοινωνικής οικονομίας. Η αξιοποίηση της

ευρωπαϊκής εμπειρίας και η μεταφορά καλών πρακτικών μεταξύ των ευρωπαϊκών κρατών μελών, μπορούν να συμβάλουν σημαντικά στην ανάπτυξη και εδραίωση ενός βιώσιμου οικοσυστήματος κοινωνικών επιχειρήσεων, με σκοπό την ενίσχυση της κοινοτικής συνοχής και βιώσιμης ανάπτυξης, ιδιαίτερα σε περιόδους κοινωνικοοικονομικών κρίσεων.

[ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΤΕΡΓΙΟΥ]

ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ 3:

«Υγεία και νέοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση».

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ υπό τον τίτλο:

«Αντιούλληψη-Οικογενειακός προγραμματισμός στην Ευρωπαϊκή Ένωση σήμερα».

Πρόσκληση για δράση: Βελτίωση των πολιτικών πρόσβασης στην αντιούλληψη για τους νέους στην Ευρώπη. Προτάσεις:

1. Αύξηση της ευαισθητοποίησης σχετικά με τις μεθόδους αντιούλληψης ιδιαίτερα με τις πιο αξιόπιστες μεθόδους.

- Κάθε ευρωπαϊκή χώρα θα πρέπει να διαθέτει έναν διαδικτυακό ιστότοπο, ο οποίος να παρέχει περιεκτικές και αξιόπιστες πληροφορίες σχετικά με ένα πλήρες φάσμα μεθόδων αντιούλληψης, επιτρέποντας σε όλους να λαμβάνουν τεκμηριωμένη απόφαση.

- Οι νέοι που αναφέρουν το σχολείο ως την κύρια πηγή πληροφόρησής τους έχουν τις υψηλότερες γνώσεις για τα αντιουλληπτικά, συνεπώς πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στην ολοκληρωμένη πληροφόρηση για τη σεξουαλική διαπαιδαγώγηση στα σχολεία.

- Η συμπερίληψη των νέων φωνών στο σχεδιασμό προγραμμάτων είναι βασικός παράγοντας που συμβάλλει στην επιτυχία.

2. Τα κράτη πρέπει να διασφαλίζουν τη διαθεσιμότητα ενός ευρέος φάσματος αντιουλληπτικών, συμπεριλαμβανομένων των πιο αξιόπιστων μεθόδων για όλο τον πληθυσμό. Ενώ τα LARC είναι η πιο αξιόπιστη αντιουλληπτική μέθοδος για την πρόληψη της εγκυμοσύνης, χρησιμοποιούνται μόνο από ένα μικρό ποσοστό ερωτηθέντων, εκ των οποίων οι περισσότεροι

ζουν σε χώρες με καλές πολιτικές πρόσβασης σε αντιουλληπτικά με γενικά προγράμματα αποζημίωσης για νέους. Αυτό επιβεβαιώνει την ανάγκη των κυβερνήσεων να αναλάβουν το κόστος της αντιουλληψης ειδικά για τα LARC που συχνά αντιπροσωπεύουν υψηλό εφάπαξ κόστος για τον χρήστη, αλλά προσφέρουν πιο αξιόπιστη προστασία.

3. Στρατηγικές δημόσιας υγείας για την προώθηση των αντιουλληπτικών μεθόδων, οι οποίες θα είναι:

- Βασισμένες σε αδιάσειστα στοιχεία.
- Συμπεριλαμβάνουν όλες τις κοινωνικοοικονομικές ομάδες και τις σεξουαλικές προτιμήσεις.
- Συμπεριλαμβάνουν άτομα με αναπηρία.

4. Η αποδοχή της χρήσης αντιουλληπτικών από τους νέους πρέπει να προωθηθεί σε κοινωνικό επίπεδο για να μειωθεί το ταμπού στη χρήση αντιουλληπτικών, η κοινωνική πίεση για μη χρήση αντιουλληπτικών και η επικριτική στάση από τους παρόχους υγειονομικής περίθαλψης.

5. Οι εργαζόμενοι στον τομέα της υγείας θα πρέπει να λαμβάνουν τακτική εκπαίδευση σχετικά με την αντιουλληπτική συμβουλευτική που να περιλαμβάνει όλες τις σύγχρονες μεθόδους.

[ΜΑΡΙΑ-ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΜΥΛΩΝΙΔΟΥ]

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ υπό τον τίτλο:

«Εκπαιδευτικές πρωτοβουλίες για τη σεξουαλική υγεία των νέων στην Ευρωπαϊκή Ένωση».

Το μάθημα της σεξουαλικής αγωγής θα πρέπει να εντάσσεται από τις πρώτες κιόλας τάξεις της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης των κρατών μελών, έτσι ώστε, πρώτον, να αποφευχθεί η διαμόρφωση λανθασμένων απόψεων και αντιλήψεων, δεύτερον, να παρέχεται ο επαρκής χρόνος κατά την πορεία των μαθητών στην εκπαίδευση, αφομοίωσης και διδασκαλίας όλων των ζητημάτων που οφείλουν να θιχτούν, και, τρίτον, τα ζητήματα σεξουαλικής υγείας να μην αποτελούν ταμπού στις σύγχρονες κοινωνίες. Επιπλέον, απαραίτητη κρίνεται η ύπαρξη εγχειριδίου με βάση το οποίο θα πορεύεται η διδασκαλία του συγκεκριμένου μαθήματος στα κράτη μέλη, ώστε να αποφευχθούν σημαντικές παραλείψεις και αποκλίσεις.

Βασικό τμήμα του περιεχομένου του εν λόγω μαθήματος οφείλει να αποτελεί η σεξουαλικότητα και η σεξουαλική υγεία των ατόμων που ανήκουν στην κοινότητα ΛΟΑΤΚΙ+. Αυτά τα άτομα σήμερα δεν ενημερώνονται εμπεριστατωμένα για πρακτικές πρόληψης στις σεξουαλικές τους επαφές και, γενικότερα, για την σημασία της σεξουαλικής τους υγείας. Επιπλέον, αυτή η έλλειψη ενημέρωσης έχει οδηγήσει σε ένα κλίμα ρατσισμού απέναντι σε αυτά τα άτομα. Συνεπώς, ένα μάθημα σεξουαλικής υγείας οφείλει να περιλαμβάνει σε κάθε του τμήμα ειδικές αναφορές για αυτή την υποκατηγορία έτσι ώστε, όχι μόνο να υπάρξει έγκυρη ενημέρωση αυτών των ατόμων, αλλά και καταπολέμηση του στίγματος στην κοινότητα.

[ΕΛΕΝΗ ΑΒΡΑΜΙΔΟΥ]

ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ 4:

«Πολιτισμός και νεολαία στην Ευρωπαϊκή Ένωση»

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ υπό τον τίτλο:

«Ελεύθερη, μειωμένη ή κανονική είσοδος; Ίδού η απορία. Όραμα για μια κοινή ευρωπαϊκή πολιτική σε επίπεδο πολιτισμού».

Όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης οφείλουν να προσφέρουν σε όλους τους νέους ευρωπαίους πολίτες δωρεάν πρόσβαση στους εθνικούς και δημόσιους χώρους πολιτισμού, όπως αρχαιολογικούς χώρους και μνημεία, μουσεία, μόνιμες εκθέσεις και καλλιτεχνικές παραστάσεις. Επιπλέον, η Ε.Ε. πρέπει να αξιολογήσει και να κατηγοριοποιήσει τους ιδιωτικούς πολιτιστικούς φορείς με σκοπό να τους χρηματοδοτήσει, ώστε να προσφέρουν και αυτοί με τη σειρά τους μειωμένες τιμές στους νέους.

Αυτή η πρωτοβουλία θα μπορούσε να υλοποιηθεί με τη δημιουργία μίας πλατφόρμας σύνδεσης των ενδιαφερόμενων νέων με τους αντίστοιχους φορείς. Μέσω αυτής, η Ε.Ε. θα μπορεί να εποπτεύει την πρωτοβουλία, οι νέοι θα έχουν την ευκαιρία να ενημερώνονται εύκολα για όλα τα πολιτιστικά δρώμενα, ενώ και οι φορείς που συμμετέχουν, εκτός από τα κίνητρα της Ε.Ε., θα διαφημιστούν δωρεάν και θα αυξήσουν σε βάθος χρόνου το κοινό τους.

Συμπεραίνοντας, ο πολιτισμός συνδέεται με τον ανθρωπισμό, το ιδεώδες δηλαδή, σύμφωνα με το οποίο ο άνθρωπος είναι υπέρτατη αξία και για αυτόν τον λόγο οφείλουμε να του δείχνουμε τον δέοντα σεβασμό. Είναι δύο έννοιες αλληλένδετες και δεν εννοείται η μία χωρίς την άλλη. Αν η Ευρωπαϊκή Ένωση επιθυμεί λοιπόν να «πλάσει» τον ολοκληρωμένο Ευρωπαϊκό Πολίτη του μέλλοντος με αξίες και ιδανικά, κρίνεται απαραίτητο να προάγει τον πολιτισμό στους νέους, αλλά και να διευκολύνει την επαφή τους με όλες τις εκφάνσεις του.

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ]

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ υπό τον τίτλο:

«Η υπαγωγή των νέων στο αθλητικό στερέωμα μέσω προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης»

Για να περιοριστεί η εμπορευματοποίηση του αθλητισμού, θα μπορούσαν να ληφθούν μέτρα, όπως η χρηματοδότηση αθλητικών ομάδων, κυρίως σε μικρές περιοχές, καθώς εκεί παρατηρείται ότι οι επιλογές άθλησης είναι περιορισμένες εξαιτίας της έλλειψης εγκαταστάσεων. Περαιτέρω, να υιοθετηθεί η προβολή των κατάλληλων προτύπων, τα οποία δεν επηρεάζονται από πολιτικά και προσωπικά συμφέροντα. Προτύπων ορθών και υγιών για μικρούς και νέους λάτρεις του αθλητισμού, τα οποία θα τους εμπνεύσουν και θα τους ενθαρρύνουν να ασχοληθούν πιο εντατικά, όπως και να εστιάσουν στα θετικά που προσφέρει η ενασχόληση με τις αθλητικές δραστηριότητες.

[ΒΕΡΑ ΚΑΛΑΪΤΖΙΔΟΥ]

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ υπό τον τίτλο:

«Η επίδραση της ΕΕ ως μέσου αρωγής στην ανάδειξη των νέων καλλιτεχνών».

Η Ε.Ε. λειτουργεί κάποια προγράμματα που έχουν σκοπό την ανάδειξη νέων καλλιτεχνών. Ωστόσο, στα ζητήματα αυτά διακρίνεται μια ελλιπής ενημέρωση από την Ε.Ε., συνεπώς και από τα κράτη-μέλη, με αποτέλεσμα οι νέοι καλλιτέχνες να μην βρίσκονται σε θέση να γνωρίζουν κατά πόσο η Ε.Ε. μπορεί να τους βοηθήσει να αναδειχθούν. Περαιτέρω, δεν υφίστανται

σαφείς πληροφορίες για τον τρόπο, με τον οποίο ένας νέος καλλιτέχνης μπορεί να συμμετέχει σε τέτοια προγράμματα και να αναδειχθεί, ποια είναι δηλαδή τα κριτήρια.

Καταληκτικά, η Ε.Ε. θα μπορούσε να παρέχει χρηματοδοτήσεις ή υποτροφίες για νέους, που θέλουν να εκπαιδευτούν σε κάποιο είδος τέχνης, μέσω εκπαιδευτικών προγραμμάτων. Ακόμα, η Ε.Ε. θα μπορούσε να δημιουργήσει ενημερωτικές ημερίδες σχετικά με τα ήδη υπάρχοντα προγράμματα. Στο μέτρο που η γνώση είναι πλέον ευρέως ανοιχτή και προσβάσιμη σε όλους μέσω του διαδικτύου, η Ε.Ε. και τα κράτη μέλη μπορούν να εκμεταλλευτούν ακριβώς τις δυνατότητες του διαδικτύου, ώστε να ενημερωθούν και νέοι, οι οποίοι δεν κατοικούν σε μεγάλα αστικά κέντρα, καθώς το πρόβλημα ενημέρωσης αφορά κυρίως αυτούς.

[ΕΛΕΝΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ]

ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ 5:

«Κλιματική αλλαγή και περιβάλλον. Η στάση των νέων έναντι των ευρωπαϊκών πολιτικών».

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ υπό τον τίτλο:

«Τουρισμός: Αειφορία, Ανθεκτικότητα και Κλιματική Αλλαγή στην ΕΕ».

Οι πρόδηλες δυσμενείς συνέπειες της κλιματικής κρίσης και της επιβάρυνσης του περιβάλλοντος απαιτούν την αναθεώρηση δεδομένων συμπεριφορών, αλλά και μηχανισμών λειτουργίας του κράτους. Στο πεδίο αυτό, ο ευρωπαίος νομοθέτης θα μπορούσε να υπαγάγει τον βιώσιμο τουρισμό ως συντρέχουσα αρμοδιότητα της Ένωσης και, μέσα από την αгаσθή συνεργασία των κρατών – μελών με τα όργανα της ΕΕ, να δημιουργηθεί μια κοινή ενιαία οικονομική πολιτική μέσω οδηγιών για τον βιώσιμο τουρισμό, ώστε οι στόχοι και οι παράμετροι αυτής της έννοιας να εφαρμοστούν στην επόμενη τουριστική περίοδο, ιδιαίτερα αυτή του καλοκαιριού. Τα προγράμματα «Interreg», που συνέβαλαν στην προστασία του φυσικού πλούτου σε πολλές περιοχές της ηπειρωτικής Ευρώπης, να επεκταθούν ιδιαίτερα στις παραθαλάσσιες περιοχές της Μεσογείου, όπου τα στοιχεία δείχνουν επιπτώσεις για το οικοσύστημα και τον θαλάσσιο πλούτο αρκετών περιοχών με παραλία και οργανωμένες ξενοδοχειακές μονάδες. Οι

θετικές προβλέψεις για ραγδαία αύξηση του τουρισμού και των τουριστών αριθμητικά στην Ένωση έως το 2030, καθιστούν ακόμη πιο αναγκαία τη λήψη μέτρων. Τα κράτη μέλη οφείλουν να σκεφτούν τον συγκερασμό από τη μία ενός ποιοτικού τουριστικού προϊόντος με μεγάλα έσοδα για το κρατικό προϋπολογισμό, από την άλλη την ευθύνη της ανθρωπότητας στην προσαρμογή της υπέροχης εμπειρίας να είναι κανείς τουρίστας με μηδενικό περιβαλλοντικό αποτύπωμα. Σε αυτή την κατεύθυνση, η Ελλάδα οφείλει να λάβει θέση, πολιτικά και πρακτικά.

[ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ]

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ υπό τον τίτλο:

«Τουρισμός και Ανάπτυξη: Σχέσεις σεβασμού μεταξύ Κοινωνίας, Περιβάλλοντος και Οικονομίας σε καιρούς κρίσης».

Η χάραξη στρατηγικής απαιτεί την προσέγγιση του τουρισμού ως μίας οριζόντιας οικονομικής δραστηριότητας σε συνάρτηση με το πλαίσιο της βιώσιμης ανάπτυξης, το οποίο αποτελεί επιταγή για τις σύγχρονες κοινωνίες. Ειδικότερα, η στρατηγική για τον τουρισμό, πρέπει να υλοποιείται με βάση την αρχή της βιωσιμότητας, δηλαδή της ανάπτυξης της οικονομίας, λαμβάνοντας υπόψη τα όρια του περιβάλλοντος (εξάντληση φυσικών πόρων, προστατευόμενες περιοχές κ.λπ.), σεβόμενη την κοινωνία (ανθρώπινα δικαιώματα, τοπικός πληθυσμός, πολιτισμός), έχοντας ταυτόχρονα υπόψη της εθνικές και κοινοτικές δράσεις για το κλίμα. Προς αυτήν την κατεύθυνση θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν μία σειρά άμεσων και έμμεσων δράσεων ενίσχυσης του βιώσιμου τουρισμού, ο σχεδιασμός των οποίων θα πραγματοποιούνταν έπειτα από εξέταση των δράσεων σε ένα συλλογικό πλαίσιο βιωσιμότητας.

Στις άμεσες δράσεις ανήκει η ενίσχυση της ανάπτυξης εναλλακτικών μορφών τουρισμού, όπως είναι ο Αγροτουρισμός, ο Οικοτουρισμός, ο Αθλητικός Τουρισμός, ο Γαστρονομικός Τουρισμός, ο Τουρισμός Ευεξίας και ο Τουρισμός Τρίτης Ηλικίας, μέσω της πρωμοδότησης νέων ιδεών και ενίσχυσης συναφών επιχειρήσεων. Αντίστοιχα, η αποκέντρωση του τουρισμού θα μπορούσε να λάβει χώρα με την προβολή λιγότερο δημοφιλών τουρισμών, αλλά και με την χρηματοδότηση προγραμμάτων για την αναβάθμισή τους (αισθητική και λειτουργική). Τέλος, σε νομικό ευρωπαϊκό πλαίσιο, η έκδοση σχετικής Οδηγίας για τον Βιώσιμο Τουρισμό, με σκοπό

την υποχρεωτική αξιολόγηση των αρνητικών επιπτώσεών του στις χώρες με έμφαση στον Ευρωπαϊκό Νότο, κρίνεται απαραίτητη. Στις έμμεσες δράσεις, ανήκει η υποχρέωση συμπερίληψης των εννοιών της προσαρμοστικότητας, της ανθεκτικότητας και της βιωσιμότητας στις μελέτες των δημοσίων και ιδιωτικών έργων, ώστε η υλοποίησή τους να λαμβάνει χώρα σε ένα ευρύτερο πλαίσιο έπειτα από ολιστική εξέταση όλων των παραμέτρων που αφορούν στην κατασκευή και στη λειτουργία τους. Εξίσου σημαντική είναι η προστασία του Πρωτογενούς Τομέα με την αποτροπή της μετατροπής καλλιεργούμενων εκτάσεων σε δομημένες εκτάσεις καταλυμάτων, καθώς και η υποχρέωση της συναξιολόγησης του Τουρισμού και της Κλιματικής Αλλαγής στον Στρατηγικό Σχεδιασμό των Περιφερειών κάθε χώρας.

[ΧΑΡΗΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ]

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ υπό τον τίτλο:

«Βιώσιμη τουριστική ανάπτυξη: Ο κομβικός ρόλος των Στόχων Βιώσιμης Ανάπτυξης του ΟΗΕ και του Παγκόσμιου Οργανισμού Τουρισμού στην προώθηση της ανάπτυξης ενός υπεύθυνου και αειφόρου τουρισμού».

Η ανάπτυξη του τουρισμού, προκειμένου να είναι βιώσιμη, θα πρέπει να βασίζεται σε έναν μακροπρόθεσμο σχεδιασμό, συνεργασία, και σε παγκόσμια και αποτελεσματική επικοινωνία μεταξύ όλων των ενδιαφερομένων. Μονομερείς ενέργειες ιδιωτών ή μεμονωμένες επιλογές των τουριστών, ενισχύουν την προσπάθεια για έναν βιώσιμο τουρισμό, αλλά δεν αποτελούν μια συνολική και μαζική λύση στο ζήτημα της βιωσιμότητας.

[ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΑΡΑΒΙΤΗ]

ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ 6:

«Συμμετοχή των νέων στη διαδικασία λήψης αποφάσεων στο πλαίσιο της ΕΕ».

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ υπό τον τίτλο:

«Ελλείψεις και λειτουργικά κενά στην ενεργό συμμετοχή των νέων στη διαδικασία λήψης αποφάσεων στην ΕΕ».

Ανασταλτικοί παράγοντες της απόφασης των νέων να συμμετάσχουν ενεργά στη χάραξη ευρωπαϊκής πολιτικής είναι: Α) Η δαιδαλώδης γραφειοκρατία, οι χρονοβόρες διαδικασίες και η νομική και θεσμική πολυπλοκότητα που διέπει την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα οποία δεν γίνονται εύκολα αντιληπτά από τους πολίτες της και εντείνουν τα προβλήματα όσον αφορά στη λειτουργία της. Β) Το γεγονός ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το όργανο έκφρασης των ευρωπαϊκών λαών, που αποτελεί τον συν-νομοθέτη και τον βασικό θεσμό δημοκρατικού ελέγχου και λογοδοσίας στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε περιόδους κρίσης με ευθύνη των κρατών-μελών και του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, περιορίζεται σε ρόλο παθητικού παρατηρητή που πληροφορείται εκ των υστέρων τις αποφάσεις που υιοθετήθηκαν. Γ) Το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχασε στην πράξη μεγάλο μέρος της πρωτοβουλίας της να επεξεργάζεται και να εισηγείται προτάσεις με γνώμονα το κοινό συμφέρον, λειτουργώντας περισσότερο ως εκτελεστικό όργανο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

Οι πολίτες πλέον δεν γνωρίζουν σε ποιον να επιρρίψουν ευθύνες για τους χειρισμούς και τις αποφάσεις των θεσμών. Ακόμη όμως κι αν διαμαρτυρηθούν συλλογικά, οι πιθανότητες να εισακουστούν είναι περιορισμένες, στο μέτρο που δεν μπορούν να καλύψουν τα οργανωτικά και επικοινωνιακά κόστη, ή δεν έχουν την απαιτούμενη ένταση ώστε να γίνουν ορατοί.

Εκείνο που κυρίως απουσιάζει είναι οι διαδικασίες εκείνες, που θα δίνουν στους νέους την αίσθηση ότι ανήκουν σε μια πολιτική συλλογικότητα που υπερβαίνει τα κυρίαρχα κράτη, στα οποία κατοικούν. Περισσότερο από ποτέ είναι αναγκαία η καλλιέργεια της αίσθησης του συνανήκειν, του συναποφασίζεин για τη διάπλαση ενός κοινού μέλλοντος, αλλά και της συνακόλουθης συλλογικής ευθύνης για την πορεία της Ένωσης.

[ΞΕΝΙΑ ΜΑΝΤΖΟΥΦΑ]

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ υπό τον τίτλο:

«Πρακτικές Βελτίωσης της Συμμετοχής των Νέων Στη Διαδικασία Λήψης Αποφάσεων».

Ορισμένα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπως η Τσεχία, η Δανία, η Γερμανία, η Ιταλία, έχουν αναπτύξει πρακτικές, που ενισχύουν τη συμμετοχή των νέων ατόμων και την προώθηση της ενασχόλησής τους με τα κοινά, μέσω πολλών πρωτοβουλιών. Επομένως, είναι ανάγκη τα κράτη-

μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όχι μόνο να ανταλλάξουν καλές πρακτικές, αλλά και να εντάξουν στην στρατηγική τους, μέσω πρωτοβουλιών σε εθνικό επίπεδο, το ζήτημα συμμετοχής των νέων ατόμων στους φορείς άσκησης πολιτικής. Είναι εφικτό, με αυτό τον τρόπο, οι νέοι από παθητικοί δέκτες των εξελίξεων να μεταβληθούν σε συνδιαμορφωτές στην άσκηση πολιτικής.

[ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΕΛΒΑΤΖΟΓΛΟΥ]

